

מדעיים שונים הוכיחו כבר שמסקנות של הדוקטור התיכונת אינן תמיד מבוססות על עובדות מדעיות, ומחקריו סובלים לעיתים מחוסר יסודיות. אבל אלן, היודע היטב כי מחקרים רפואיים אינם משתלם להטיל ספק פרטי משלו בהוראתו של דוקטור רובן.

הוא עשה סרט המורכב כולו ממערך כוננים הנושאים, אמנם, שמות בעלי צילצול-מדעי, אבל אינם אלא הדגמות מטורפות של בעיות-מין מפריד-דמיונו הפורה של אלן.

למשל, הפרק הראשון מכונה "האם שיקויי-אהבה פועלים": זהו סיפור על ליצן-הצר (וודי אלן האדמוני והמכוער בעצמו) בחר מלך המזכיר מאוד את הנרי השמיני (אנתוני קואייל). הליצן מתאהב במלכה (לין רדגרייב) ומחליט לתנות עימה אהבים אחרי פגישה עם רוח אביו על חומת המיבצר. בעזרת שיקויי-אהבה הוא מעורר את יצריה הי נסתרים של המלכה, הגדולה עליו בשתי

וילדרר ואהובתו איך פותחים —

רדגרייב ואדן חגורת צניעות? —

חצאיות ותחתונים

איזה מין גימנסיה (הוה, תל-אביב, ארצות-הברית) — ר"ז ואדים, הכן הגדול של המין — לפחות של הבד הצרפתי — התלווה בזמנו לאשתו באר תם ימים, ג'יין פונדה, בביקורה באמריקה. תוך כדי כך מצא פנאי לעשות סאטירה קטנה, עוקצנית, ולעיתים אפ"י לו ארסית, על מה שנראים בעיניו כקווי-האופי הטיפוסיים של האמריקאים.

הסיפור מתרחש בגימנסיה באחת מערי החוף המערבי — גימנסיה בה כל תלמידה היא תערובת של חווה אמנו והנחש הקדמון. לפחות, כך זה נראה בעיני ואדים. בתוך ג'יין-עדן זה, המתחלף על רגליים חטובות להפליא, משגת הקאריירה של יועץ-החינוך ומאמן-הספורט של הגימנסיה, רוק הדסון. רק אנושי הוא שנוסף לרעיותו ה-יפהפיה, נהנה היועץ גם מכל המירות הריחניים הבאים ל-בקש את עצותיו המקצועיות.

בכל דופק — סליחה — כחלכה, עד אשר פוצת מגיפת רציחות מוזרה בין הנערות. כאן מתערבים בלש קרח (טלי סאבאלס) שמקנא קצת בהצלחתו של היועץ רחבי-הגרם ויפה-התואר, ושטר שלומיאל (קינן וויז), שרמת-המישכל שלו מסיקה בקושי לטיפול בבעיות התנועה של העיירה. אם לא די בכל זה, יש כאן גם עלילת-מישנה: על נער (ג'ון דויד קרסון) שסובל מזיקפה נחנית, נוכח כל החצא-יות הקצרצרות והתחתונים המבצבצים מתחתיהן. הוא מאבד את בתוליו בשיעור פרטי אצל המורה שלו לספרות (אנ'י דיקנסון) שאל ביתה הוא בא כדי להכין עבודה על גרהעדה האבוד של מילטון.

תוך כדי המעשיות הללו, לועג ואדים לפולחני הגימ-נסיה (המחמאה היחידה של מנהל המוסד לאחת הנרצ-

השוטרים והצבעים

הבוכשת (מוגרבי, תל-אביב, ארצות-הברית) — קורותיה של תחנת משטרה מס' 87, בעיר אמריקאית גדולה לא-מוגדרת, מהווים כבר שנים נושא לספרי-המתח של אד קמבין, שאינו אלא שם מושאל לסופר האמריקאי איוון האנטר. הספרים, שהיוו מקור-השראה גם לסידרת טלוויזיה, זכו לתפוצה רבה, ועתה הגיעו גם אל הבד.

כמו במקור, גם בתסריט (עליו חתם האנטר בשמו האמיתי) מסתעפת העלילה לכמה שלוחות בעת-ובעונה אחת, מאחר והשוטרים עצמם טרודים ביותר מפשע אחד ליום. החקירה המרכזית מתרכזת סביב אינמי הרצח והס-חיטה של אלמוני המטלפן לתחנת-המשטרה, מבטיח לרצוח אנשי-ציבור אם לא יקבל כופר מתאים — ומבצע את זממו ביעילות. אולם בנוסף יש גם שוטרת, המנסה ללכוד אנס המטיל אימה על נשות הסביבה, ובלש שחוקר מקרי הצתה של קצנים ברציפי הנמל.

ויש עוד טירדות יומיומיות, כמו למשל הצבעים המשפ-צים את תחנת המשטרה ומטרידים את שלוותם של כל הנמצאים בבניין, או המטורפים למיניהם הממציאים תלו-נות, רק כדי שוכלו לבוא להשמיע דבריהם באוזני מושאו-הבעיה, שאינה קיימת בסידרת ספרים ארוכה, אבל מקשה על מסגרת של סרט עלילתי בן שעה וחצי — היא שפיצול מסוג זה של העלילה נותן מעט מאד אפשרות להכיר את הדמויות או להעמיק בתיאורם. לכן, מה שהי במאי ריצ'ארד קולה — איש טלוויזיה שעשה לא מעט פרקי איירונוסייד — מצליח להשיג, הוא סיפור של חווי משטרתי לא רע, ערוך בקצב מזורז, עם אוסף שחקני-

דיקנסון וקרסון: ייעוץ מקצועי לחווה אמנו

חות: "היא היתה כל-כך מוצלחת, בתור מנצחת על מחי-אות-הכפיים במשחקי כדורגל", להערצה העיוורת לספורט ולהופעה החיצונית, לפולחני הגבריות, ולשאר הערכים ה-אמריקאיים.

אלא שואדים עצמו חוטא לא פעם בחטאים שהוא רואה באחרים: אחרי 20 הדקות הראשונות, כאשר כבר ברור לחלוטין מה בדיוק מתרחש ומדוע — סירטו שטחי וריקני למדי. אמנם כישורו המיוחד לבחירת חתיכות וצי-לומן מהזווית המוצלחת ביותר עומד לו עדיין: הסרט נאה מאד לעין, רוק האדסון, כל זמן שאינו דרמטי מדי, ואנ'י דיקנסון, חביבים מאד, וכן גם שלל הנערות הסובבות אותם — אבל איש אינו מתכוון ברצינות לשום דבר. גם לא קהל הצופים, יש לקוות.

ריינולדס וסטון: תחפושת מקצועית לשוטרים

מישנה סגנוניים — אבל ללא מרכז כובד שסביבו יתפתח הסרט. בורט ריינולדס (שהתפרסם בצילומי-העירום שלו, נוסח פלייבוי בעיתון האמריקאי קוסמופוליטן), ג'ק וסטון, טום סקריט (אחד ממתחי מאש), וראקל וולש, נימנים על צוות תחנת-המשטרה. בתנאים אחרים, יכולה היתה תחנה מס' 87 להיות לא פחות פופולארית מזו של סאן פרנסיסקו, בה שולט האיש המפורסם בכיסא-הגולגולים. אך תנאים אלו — חסרים.

יצליח דוקטור רובן לטפל בכל הנושאים שמספק לו אלן בסרט — יציף אותנו ברבי-מכר נוסף.

תדרוך תל-אביב

***התפוז המיובני (פאר, אר-צות-הברית) — מי אמר שטרטים טובים לא הולכים בישראל? שבוע 16 בתל-אביב — ועוד ידו נטויה. סטנלי קובריק הי במאי, מלקולם מקדאול התפוז, והסיפור: נבואת-החרבן לזכות הבחירה של האדם, בעולם אלים ומטורף.

***הקש (אסתר, ארצות-הברית) — הבמאי האינדיאני סם פקינפה מציג את האלימות, לא במשלים וסמלים — אלא בצורה מחרידה ומזעזעת. זה גורלו של מי שאינו רוצה להתערב,

הופך לתא פיקוד מלא וגדוש מכוונות. שממנו יוצאות הוראות לכל אברי הגוף. הקיבה נראית כאלם ענקי, בו עובדים פועלי-ניקיון לחיסול המזון המגיע דרך צינור גדול בתיקתה. כל החלקים הללו, ואחרים, עובדים בצוותא תוך מאמץ איתן, כשמטרתם — ליצור זיקפה מספקת לתנוי-אהבים עם סטודנטית צעירה, על המושב האחורי של מכונית.

אלן עצמו נוטל לו במערכון זה תפקיד של תא זרע קטן, כולו לבן עם זנב קטן מאחוריו, המפתח לצאת דרך המזי דרוו הצר שם הוא מצטופף עם הבריו, אל האינסוף, ושוכח את סיסמאת חייו: "להפרות או למות".

יש בסרט עוד מחזות-יראוה — כמו שד ענק המטייל לו בחוצות ומפור סילוני-הלב ענקיים מפטיטמת, אחרי ש-התפרק ממעבדתו של רופא מטורף, מעין פרנקשטיין של המין. אין ספק כי אם

ירושלים

***יום א' הארוך (הבירה, אנגליה) — שלישיה מוזרה שאינה מר-צאת לעצמה פורקן אמיתי ביחסים המוזר רים שבין האחד לשנייה ובין האחד ל-שלישי. במאי: ג'ון שלזינגר.

***פריז (אורלי, אנגליה) — היציקוק מפתיע שוב בפרשת חוינקינשים המתרחשת בשוק הלונדוני. תוך כדי העיקוב אחרי הרוצח והחשוד ברצח, מנתח היציקוק את אופי האדם מזוויות שונות ובהומור מיוחד.